

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1659/2019
Гж ап 12/2019
13.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у спору по тужби тужиоца противтуженог Градска општина Палилула, чији је законски заступник Општинско правобранилаштво Градске општине Палилула са седиштем у Београду против тужених АА и ББ обојица из ..., туженог противтужиоца ВВ из ..., кога заступа пуномоћник Милица Живковић, адвокат из ... и Републике Србије чији је законски заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради утврђења и евентуално исплате, одлучујући о ревизији туженог противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр.76/18 од 17.01.2018. године и жалби туженог противтужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ-30/18 од 14.06.2018.године у седници већа одржаној дана 13.02.2020.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр.76/18 од 17.01.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба туженог противтужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ-30/18 од 14.06.2018.године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж бр.76/18 од 17.01.2018. године одбијена је као неосноване жалба туженог противтужиоца и потврђена је првостепена пресуда Првог основног суда у Београду П бр.13346/16 од 06.04.2017. године у ставовима 1, 2, 3, 5, 6 и 7 изреке којима је: 1. усвојен тужбени захтев за и утврђена ништавост Уговора о откупу стана закљученог између тужиоца и ГГ, овереног код Првог општинског суда у Београду под Ов бр. ..; 2. утврђена ништавост Уговора о поклону закљученог између ДД као поклонодавца и ВВ као поклонопримца непокретности из става 1 изреке; 3. обавезан тужени противтужилац ВВ да се са свим лицима и стварима исели из

предметног стана и преда га тужиоцу на слободно коришћење и располагање; 5. одбијен противтужбени захтев за утврђење да производи правно дејство Уговор о откупу стана; 6. одбијен противтужбени захтев да се одреди брисање заложног права укњиженог на непокретности из става 5 изреке у висини износа купопродајне цене од 19.033,36 динара; 7. одбијен евентуални противтужбени захтев за обавезивање тужиоца да туженом противтужиоцу исплати 2.500.000,00 динара на име тржишне вредности предметног стана. Преиначена је првостепена одлука о трошковима поступка. Обавезан је тужени противтужилац да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужени противтужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу 395. ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04...111/09).

Како је тужба у предметном спору поднета 1998. године то су у смислу чл 506. ст. 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) за одлучивање о ревизији релевантне одредбе ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04 и 111/09) осим у погледу ревизијског цензуса који је прописан чл. 23. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ 55/14)

По члану 395. релевантног ЗПП ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом по одредбама чл. 394. ЗПП, када је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса, или када је потребно ново тумачење права.

Поступајући на основу овлашћења из цитиране законске одредбе Апелациони суд у Београду решењем РЗ бр. 30/18 од 14.06.2018.године није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији у смислу чл 395. релевантног ЗПП.

Како Апелациони суд није дозволио посебну ревизију, нису испуњени услови из чл. 395. релевантног ЗПП да Врховни касациони суд о истој мериторно одлучује.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије и применом чл. 401. ст. 2. у вези чл. 394. релевантног ЗПП и чл. 23. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ 55/14) којим је прописан ревизијски цензус на износ од преко 40.000,00 евра у динарској противвредности на дан подношења тужбе и одлучио да ревизија није дозвољена.

У тужби коју је тужилац поднео 07.08.1998. године предмет тужбеног захтева је неновчано потраживање и није одређена вредност предмета спора нити се иста може одредити према такси за тужбу јер није одређена ни плаћена.

Противтужба је поднета 2002. године, затим је преиначавана. Последње преиначење које је суд дозволио односило се на примарни и евентуални захтев о коме је правоснажно одлучено побијаном пресудом. Обзиром да је вредност предмета спора пресуде која се ревизијом побија испод законом прописаног ревизијског цензуса ревизија туженог противтужиоца није дозвољена.

На основу изложеног и члана 404. релевантног ЗПП, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као недозвољену као у ставу 1 изреке.

Врховни касациони суд је одбацио и жалбу туженог противтужиоца изјављену против решења другостепеног суда којим није предложио одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по одредби члана 395 релевантног ЗПП. Ради се о решењу којим апелациони суд користи своје законско овлашћење да процени испуњеност законских услова и потребу да се о ревизији странке, која иначе није дозвољена, изузетно одлучује. Обзиром на природу овог решења законом није ни прописано да се против истог може изјавити било који правни лек. Са изложеног жалба, која је редован правни лек против одлуке првостепеног суда, није дозвољена против наведеног решења другостепеног суда.

На основу изложеног одлучено је као у ставу 2 изреке.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**